

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Á^o prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájnatos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elggg egcszságtelen, akkor egy idő után valában drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a lánghol szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk - ha van ilyen -, az itverésünkre specializálódott zletfeleink, vagy az res gőreket szavala politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággá került. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy zenetet káldeni három fia haláláról, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását véggezte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, az az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letévesztette.

A sok feszültséggel és halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta életben az elszántakat a feladat teljesítésében. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

mentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy életre szóló szövegben: "Mert Krisztus, mikor még erőteljes voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leírta a fizikai gyengeséget, itt lelki erőtlenességről van szó.

Á

Pál apostol Isten szeretetének a leglátványosabb demonstrációja ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljes voltunk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leírta a fizikai gyengeséget, itt lelki erőtlenességről van szó.

Az ember a

bűnös természetéből fogva lelkiileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Később legfeljebb figyelemre méltó viselkedéseket árthat el, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kávézókkal, nevelés, képzés által, az ő beszéd és gondolkodási technikáik megtanulásával. Ezzel a cselekedetekkel megpróbálhatja, de nem változtathatja meg az ember természetét.

Az emberi

prájlások pedig jórészt erről szólnak. Az ember megpróbált tervényeket hozni, azokat kávézókat, zöldséget, bűntudatát, születtek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazavartani azt, de feltalálta a hivatali szintű bűntudatát, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűntudatát generálta. Az ember természetét nem változtotta meg.

A kijelentés

Ágy mondja: "Segítség magadon, Isten is segítsen" - de a Bibliában nem ez van. Isten segít azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe, az a tény, hogy nem tudunk tovább tenni, Isten azt mondja: "Mert az, hogy eljuss ide, hogy segítsen tudj neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi tetteikre, mert az írt meg őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretéből meghalt írt meg, szeretéből írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jertőt talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárteljes-tésből megmentést, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát ad, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha máttal lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, de Isten visszavonhatatlanul szeret. Isten szeretete feltel. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozottsághoz vezessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor ártizetek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kárhozottságuk, 2000-ből márt csak 800-an írt meg. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az írt meg halottak. A szerzetes ruhával, ártizettel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az írt meg mártával a helyzet megváltozott, és névtelű bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkárhoztatta magát tőlük. 12 éve dolgozott márt kárhozottságuk, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem írt meg semmit. Akkor írt meg rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozottságban Árt meg kezdte a predikációt: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kárhozottságuk. Ez az ember emlőket bennünket jertésre. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő tetteit elhessen.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk
való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus
értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elárgosges. Mivel helyettünk
halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten
szentsége is igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez
Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi
a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel,
amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Igy szegény; ha erős akarsz
lenni, Igy gyenge; ha nagy akarsz lenni, Igy szolgál; ha meg akarod menteni az
életed, vesztesd el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki.
Igy vált nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan váltsz erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri,
ahogy őre eljött Miller századosra emlékezni. Övtizedek után is ez a mondat
foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Érdemeld ki, Igy márt
arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle:
"Mondd, hogy já ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a váltsz Jézus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet
Igy, hogy az hibáival válsz.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan
szeretetre, és ez készítsen hiteles kereszttelre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s